

LBRIS

We know
books

Simona Mihuțiu

**ȘOAPTE
,
DIN SPIRALA
TĂCERII**

Poezii

Ilustrații: Iris Rîpă

TOTAL PUBLISHING

CUPRINS

CUVÂNTUL DIN TĂCERI – timp și răstimp.....	7
CUVÂNT-ÎNAINTE	15
UN VAL	17
REVOLTA CUVÂNTULUI	18
O ȘOAPTĂ DIN SPIRALA TĂCERII	19
MAI ARE ROST?	21
DE SUNTEM.....	23
ICOANA MARIEI ÎN FIECARE MAMĂ	25
TĂCEREA... LA MASA TĂCERII.....	26
NIMIC, FĂRĂ EA	27
IZ DE TOAMNĂ	28
VREMURI TULBURI.....	29
DE PRIMĂVARĂ	30
NIMIC NU MAI E CUM A FOST	31
VARIATE STĂRI.....	32
PROBA DE REZISTENȚĂ	33
CRUCI	34
JURNAL.....	35
VIAȚA CA O FRUNZĂ	37
VIITORUL DE APROAPE	38
ESCU	39
SUNTEM OI!.....	41
FURTUNĂ ÎN MIJLOCUL TOAMNEI.....	42
O LINIȘTE APARENTĂ.....	43
33.....	44
MOȘUL DIN CĂTUN	45
ANOTIMPUL DE IUBIRE.....	47
AERE... MARINE	48
STĂRI AUTUMNALE	49
DORINȚE RESCRISE	50
IMPRESII DE IARNĂ.....	51
FEREASTRĂ DESCHISĂ.....	53
DOR DE CRĂCIUN.....	54
A SOSIT DIN CER CRĂCIUNUL.....	55
BOLTA CA UN TEATRU	56
DALBE PETALE.....	57

SE-NGÂNĂ ZIUA-N CARAIMAN.....	58
NE-OM GĂSI MEREU	59
ZBOR.....	61
BĂTRÂNUL CE PLEACĂ	62
CÂND UMORUL TACE	63
AȘ VREA SĂ POT	64
IOAN BOTEZĂTORUL	65
BIZARERIILE LUMII.....	66
SPERANȚA MOARE ULTIMA.....	67
PRIN GEANA DE GÂND.....	68
NINSORI TRANSUMANE.....	69
REÎNTOARCERI.....	70
BALADA UNUI GHIOCEL NAIV	71
O IARNĂ FĂRĂ VINĂ	73
O ZI DE TOAMNĂ-N CRÂNG	75
CUVÂNTUL POETULUI.....	77
CU LUNA ÎN PALMĂ	79
NECESARELE ÎMBRĂȚIȘĂRI	80
LA COPACUL SOLITAR	81
UN TEATRU SCURT	82
O NOAPTE DE IARNĂ	83
CURGERE	84
PERFECTUL CONTINUU.....	85
SPRE MAL	87
PRIMĂVARA DIN NOI	88
PROSTUL ABSOLUT.....	89
ALBUL FLORII DE CIREȘ.....	90
UN CAL VERDE	91
CÂINE ÎN NOAPTE	92
IUBIRE PROSCRISĂ.....	93
MACII DE PE MALUL MĂRII.....	94
O SÂMBĂTĂ ALENE.....	95
TREZIREA SUPERLUNII	96
NOI AVEM DE TOATE	97
UNDEVA. ALTCÂNDVA	99
POVESTE DE RĂZBOI.....	101
SEPTEMBRIE.....	102

FABULĂ PENTRU CONTEMPORANI.....	103
DOAR FIIND	105
RÂUL DE-ACASĂ	107
NU TE TEME!.....	108
PERSPECTIVA	109
ECHINOX DE TOAMNĂ	110
TEORIA JOCULUI.....	111
LĂSÂND UMBRE PE PĂMÂNT	112
URMA PAȘILOR MEI	113
ARTĂ CLANDESTINĂ	114
NECUGETĂTORI	115
UN VEAC SCOS DIN UZ?	116
SE-NTOAMNĂ	117
RUGĂCIUNE DE SFÂNTUL ANDREI	118
POET AȘTEPTÂND MUZA	119
AMINTIRI ÎN ROATA TIMPULUI.....	120
GÂNDUL MAMEI.....	121
UN PORUMBEL ALB.....	122
NU MAI E TIMP	123
NUNTĂ LA COLIBIȚA.....	124
SCRISORI CA-N VREMURILE ACELE	125
CONȘTIINȚĂ	126
COLIND CU ALB.....	127
DOMNICA.....	128
INFLAȚIE DE TIMP	129
DE DESPĂRȚIRE	130
INVITAȚIE	131
AVALANȘA	132
ALEGERI.....	133
ÎNCERCI SĂ MĂ CONVINGI	134
ÎN NOAPTEA DE DRAGOBETE	135
AU ÎNFLORIT ÎN NOI LALELE.....	136
ORA CAPTIVĂ A CETĂȚII	137
PE UMERII TIMPULUI CĂRĂUȘ.....	138
CÂT DUMNEZEU	139
ORAȘUL DE PE CRIȘ.....	140

Stilizare grafică după icoana „Tânguirea” de la Sihăstria,
a călugărului iconar Irineu Protcenco

ICOANA MARIEI ÎN FIECARE MAMĂ

Maria-și plânge cu jale Pruncul cel Sfânt
Prin ochii oricărei mame de pe Pământ.
Din lacrimile lor amare se naște
Speranța-nvierii în Noaptea de Paște,
Căci iarba de pe mormânturi o vor uda
Și viață primind, din trupuri viață vor da.

În inimi Maria le deschide-o poartă,
Lumina să intre, iubirea s-o-mpartă.
Puterea de jertfă pe frunți le-o pogoară,
Și sufletul îl dau pentru ca viața s-apară!
Cu tălpile oricărei mame pășește blând
Maria, prin Prunc, „moarte pe moarte călcând”...

TĂCEREA... LA MASA TĂCERII

Se-așează tăcerea
s-asculte cum bate
o inimă-n piatră,
să audă cântul
cum prinde formă
și-n formă se zbate,
cum naște în piatră
un cerc de durere
rotund ca o pâine,
rotund ca o roată
rotund ca o soartă –
rotundă tăcere.

Ființa cioplită
a pietrei din piatră
se ridică subtil,
își ascute umbra,
și-o înalță spre cer
din propria vatră,
să vadă departe.

Din zări ostenite
revine s-asculte,
tăcerile albe,
născute din sine,
tăceri infinite –
rotunde destine!

NIMIC, FĂRĂ EA

Fără ea, o sferă
se va rupe-n două,
luna plină nu ar fi,
numai lună nouă.

Fără ea, arborii,
foșnetul și-ar pierde,
mugurii din brațe,
leagănul cel verde.

Fără ea, pământul
n-ar mai vedea cerul,
nici valul n-ar găsi
mărilor misterul.

Orb soarele ar fi,
știrea în neștire,
și viaț-ar deveni
moartă-n nemurire.

Fără ea, cuvântul
uită-n gând ideea
și totul ar muri
de n-ar fi FEMEIA.

IZ DE TOAMNĂ

Ce iz de toamnă este-n noi,
Deși suntem în plină vară
Și câte vânturi, ce reci ploi
Ne așteptăm ca să apară!
Ce iz de noapte e în noi!
Deși suntem în miez de zi
Ne înserăm în amândoi,
Sperând că-n doi ne vom trezi.
Ce iz de amintiri simțim,
Deși gândim la viitor!
Am vrea să stăm, dar ne grăbim
Ca să plecăm cu timpu-n zbor.
Adulmecăm o fostă vară,
Având în nări un iz de fân,
Visăm mereu la primăvară,
Deși ni-i sufletul bătrân.

VREMURI TULBURI

Ce tulbure e vremea, Doamne,
Și norul negru ne petrece
Cu umbra sa udă și rece,
În primăvară să ne-ntoamne.

Un timp gri și purtător de vânt
Ni se așează peste patimi
Și cade-n ploaie peste lacrimi
Cu un iz de noapte și pământ.

Secunda-și face pirueta
Pe Cerul de oțel, ce-mi pare
A fi o rană care doare...
E clar că s-a smintit planeta!

Tăcerea vine să condamne
Cuvintele care separă,
Se-ntunecă o primăvară
Cu grozăvii contemporane...

O fierbere e în oceane,
E-n zbucium cerul și pământul,
Secundele își plâng mormântul...
Ce tulbure e vremea, Doamne!

DE PRIMĂVARĂ

Tresare primăvara-n mine
Cu înfloriri de mătîșori,
În anotimpul care vine
Iubirea îmi aduce flori.

Dorim să vină-n fiecare
Al primăverii vestitor,
Să mai existe o urmare,
Pentru-amândoi un unic zbor.

Un el și-o ea pe dunga vieții,
Împărțim la doi o clipă,
O amintire-a tinereții,
Și un timp ce curge-n pripă.

Ne ducem viața împreună
Și un drum ne poartă mersul,
Iar când secunda ne-ncunună
În noi timpu-și schimbă sensul.

NIMIC NU MAI E CUM A FOST

Nimic nu mai e cum a fost
Când prostul e cel aclamat,
Deșteptul este luat de prost
Și morala-i un păcat.

S-a strâmbat balanța-n lume,
Adevăru-i dat în rații,
Necinstea capătă renume
Și hoții ne sunt jurații.

Nu cred că mai există leac,
Dorind o pace prin război!
E începutul unui veac
Ce se răzvrățește-n noi.

În capul nostru crește vid
În lipsa unei educații,
Se caută motiv stupid
Să nu mai fie nații.

Când se cere-a crede știrea
Că zarea nu mai e albastră,
Ne ascundem răscolirea
În sihăstria noastră.

VARIATE STĂRI

Uneori, o clipă o trăim intens,
De parcă ar fi ultima din viață,
Prea-plinul lumii care azi răsfăță,
Ar putea fi mâine doar un gol imens.

Alteori, ne pare timpul nesfârșit,
De parc-am fi nemuritori aici –
Furnici ce se cred mari, deși sunt mici,
Ne-ntrebăm mult prea târziu cu ce-am greșit.

Adesea însă, credem că noi nu contăm,
Că vom fi mereu victime perfecte,
Că n-avem calitate, numai defecte,
Pasivitatea asta mâine-o decontăm.

PROBA DE REZISTENȚĂ

Vom renaște din propria cenușă,
Arzând cu patos, reinvențați apoi,
Vom fi aceiași „foști” transformați în „noi”,
Campionii ce stau acum pe tușă.

Fiind așii curselor de rezistență
Știut-am s-așteptăm și răbdători,
Cu sacrificii mari adeseori,
Ne-am câștigat perena existență.